

3) За двоеточіе-то (:)

Двоеточіе-то се употреблява: —

1) Подирь едно предложеніе, кое-то обявлява едно въвожданье на слова или израженія, заемнати отъ нѣкожъ книгъ, или чюти отъ нѣкого. Примѣрь: —

Napoléon I disait souvent: J'aime à parler le français avec les dames et l'allemand avec mes chevaux.

2) Подирь едно обще предложеніе, подирь кое-то слѣдовать подробности Примѣрь:

Trois médecins ne se trompent pas jamais: l'exercice, la sobriété et le travail. — Подобно се стави двоеточіе и предъ това предложеніе, ако нѣкои подробности сж по напредъ поставени както: — *L'exercice, la sobriété et le travail: voilà trois médecins qui ne se trompent pas jamais!*

3) Предъ едно предложеніе, кое-то изяснява и открива онова, што е по-напредъ изложено. Примѣрь:

Il faut, autant qu'on peut, obliger tout le monde: On a souvent besoin d'un plus petit que soi. (La Fontaine)

4) За точкѣ-тѣ (.)

Точкѣ-тѣ свърша всички-тѣ израженія, които сж независими отъ оныя що слѣдовать, или баремъ които не се обвързватъ съ тѣхъ, освенъ съ обширны и общы отношенія. Примѣрь:

J'ai été presque partout en Bulgarie.— C'est un pays, mon cher, des plus beaux; mais aussi des plus malheureux.

5) За знакъ вопросителній (?) и знакъ восклицателній (!)

Вопросителній знакъ се употреблява на кражъ-тъ на едно предложеніе, дѣто се пыта; и знакъ восклицателній се стави на кражъ-тъ на онова, кое-то означава удивленіе, страхъ, желаніе, нѣкое какво да е чувство, или нѣкое съчувствіе. Примѣри: — *Où allez-vous? Où porté-je mes pas? D'où venez-vous?* и проч: — *À tous les coeurs bien nés que la patrie est chère! Que le Seigneur est bon! que son joug est aimable! Heureux qui, dès l'enfance, en connaît la douceur!!*

КРАЙ НА ПЪРВА-ТА ЧАСТЪ.